

Rendes i lloguers

Ja han fet la declaració de la renda? Potser em respondran que no n'he de fer res, d'això, però no els ho pregunto per ficar-me on no em demanen, sinó perquè si encara no l'han feta recordin, si demanen hora al seu gestor, que en català es diu *renda* i no *renta*. Aquest últim és un barbarisme molt estès, sobretot en aquestes èpoques tributàries. El mateix succeeix amb l'adjectiu que deriva de *renda*: en català diem que una cosa és *rendible* econòmicament i no *rentable*, que fa referència a una cosa que pot ser rentada. Un cas que sovint també porta maldecaps és *venda* i *venta*, en què *venda* és la forma correcta en català i *venta*, el barbarisme.

Un altre terme econòmic que més sovint del que voldríem es fa servir erròniament és el barbarisme *financiar* (en català, *finançar*), i amb ell tots els seus derivats: *financiació*, *financier*, *finàncies* (en català, *finançament*, *financer*, *finances*)... Tal com explica el lingüista Rudolf Ortega en el seu últim llibre, *Tots els dubtes*, "la llengua té una capacitat enorme d'assimilació, i so-

Sabíeu que...

Tots els dubtes. Una gramàtica del català a l'abast (RBA, 2014), de Rudolf Ortega, és una gramàtica accessible, que reuneix cinc-centes entrades sobre qüestions controvertides de català i que pretén ser una eina útil i pràctica per resoldre dubtes lingüístics fàcilment.

vint pot passar que un barbarisme sigui plausible, tan fàcil d'incorporar, que, sense adonar-nos-en, s'acabi estenent a tot de derivats", i aquest barbarisme és un d'ells, "una mena de branca borda que cal tallar d'arrel", assenyalà.

I sense allunyar-nos gaire del món econòmic i endinsant-nos en el sector immobiliari, Ortega destaca una altra expressió que moltes vegades veiem mal escrita en els balcons i finestres de les cases: "Pis en lloguer". En català, quan tenim un pis per llogar, hi podem penjar un rètol que digui "Pis de lloguer" o bé "Pis per llogar", o encara més fàcil "Es lloga". Això no és garantia de llogar-lo més de pressa, però d'aquesta manera no escamparem errades lingüístiques per les façanes. La que sí que és correcta és la construcció "en venda" (d'aquí prové l'error de "pis en lloguer"), així com les expressions "de venda" i "per vendre". Per tant, podem dir "pis en venda", "pis de venda" i "pis per vendre". *

Poesia 'autolísica'

Patricia Heras (Madrid, 1974 - Barcelona, 2011) va començar a publicar, el 7 de març del 2008, a poetadifunta.blogspot.com.es, poemes i textos signats amb el nom d'Autolísica, que vol dir autodestructiva o suïcida. Aleshores feia tot just dos anys dels fets de l'anomenat cas 4-F i de l'absurda detenció que va patir a l'hospital del Mar i que, com en una novel·la de Kafka, la va arrossegar a la condemna injusta, a la presó i, finalment, al suïcidi.

La personalitat de la Patri ha ressorgit en relleu a través del documental *Ciutat morta*, de Xavier Artigas i Xapo Ortega, un cas encara ben fosc, on queda patent la innocència d'ella i dels seus companys d'infortunat.

Els seus escrits i poemes del blog han servit de base per a l'edició de *Poeta muerta*. La poesia i la prosa d'Heras, plena de metàfores sexuals i fantasies eròtiques, és fluida com l'aigua que va pel canal. Una poesia íntima, romàntica, gòtica, sinistra, ninfòmana, lèsbica, suïcida... tot plegat amb la influència, com diu Heras, de "las locas visiones de Blake".

Poeta muerta

està dividit en deu apartats on s'alternen els poemes amb contes de ciència-ficció, apunts autobiogràfics, guions de còmic, cartes a les amigues i el diari de presó. Heras es declara mitòmana i fins i tot afirma que no distingeix la ficció de la realitat. Abandera els mites: l'heroïna del còmic *Xena, la princesa guerrera*; la cantant nord-americana Cyndi Lauper; l'espiritualitat sexual *queer*, etcètera. Va publicar en vida dos fanzines poètics, *La lucidez del suicidio* i *Poeta muerta*, i va participar en un recital poètic a l'espai Piel de Logos, del Poble-sec.

Patricia Heras va arribar a Barcelona l'agost del 2005: "Una ciudad que me permitía olvidar lo vivido que me hizo daño, una ciudad por descubrir, donde volver a empezar, con el cariño de mi amiga esperándome. Una ciudad que me volvería loca, que me haría aún más daño y me perdería del todo." L'escrit *Prisionera. Crónicas carcelarias* és realment impactant per saber de primera mà el

relat de la nit en què va ser detinguda i conduïda als calabossos de la Rambla; per seguir la seva versió del judici que va condemnar-la, a ella i els altres joves, dels fets del 4-F i l'entrada a la presó de Wad Ras.

El diari de Patricia Heras mostra la realitat del món de les presons i critica l'actuació de funcionàries, psiquiatres, jutges i policies: "Abuso de poder, agresiones físicas y mentales, mentiras, detenciones ilegales, malos tratos, estado policial... me parece increíble que pueda formar parte de esta broma asesina porque mi aspecto en este planeta NO ES NORMAL!!!" Heras, amb una gran qualitat literària, mostra la tragèdia però no li manca el sarcasme ni el punt d'humor.

Perd mil vegades l'esperança, però la refà i a través dels escrits descobrim una personalitat irresistible: "Diana y yo en Atenas, aquella que cogimos en el Pireo antes de empezar nuestras aventuras griegas. Me temo que lo más próximo a mi realidad actual son los lagrimones matutinos que me atizan si me pongo a pensar en Puig Antich, o 'Para la libertad'...(el poema de Miguel Hernández que canta Serrat)".

L'angoixa es fa cada vegada més present: "Estoy colapsada, cansada, estresada, atacada, asustada... me siento extraña coño!!!" Veu la presó a tot arreu: "Todo forma parte del mismo estructural plan represor base de subliminal y directa inducción: El control del ser humano." No va poder aguantar aquesta pressió i el 26 d'abril del 2011, com una papallona, se'n va anar volant per la finestra buscant la llibertat. Al poema *Necros*, diu: "A la sombra se cobija el amo y señor de esta ciudad muerta." *

POETA MUERTA
Patricia Heras

Pròleg:
Diana J. Torres
Editorial: Capirote
Barcelona, 2014
Pàgines: 297
Preu: 13 euros

Patricia Heras, en una imatge que es va veure molt a partir del documental 'Ciutat morta'

Opinió